

eller som Motorgas. Adskillige af de Her-
rer have maaske hørt Historien om Man-
den, der ikke kunde klare Gasmester-
prøven, fordi han ikke vidste, hvilken
Forskel der var paa Belysnings-, Køge-
og Motorgas, eller rettere sagt ikke vidste,
at der ingen Forskel var, men at man
alligevel skulde opstille forskellige Maalere
og lægge forskellige Rørledninger, fordi
Prisen var forskellig. Den Forskel er op-
rindelig skabt af rent fiskale, købmands-
mæssige Grunde. Vi indførte Gasværkerne
her i Landet for at faa Lysgas; man brugte
ikke den Gang Gas til Brændsel i Køkkenet.
Det gjaldt derfor for Gasværkerne og de
kommunale Myndigheder, der skulde ad-
ministrere disse, om at kunne beskæftige
Gasværkerne om Dagen, og derfor søgte
man ved at fastsætte en billig Pris for
Kogegas at friste Bybeboerne til at bruge
Gas til Kogebrug. Nu er Forholdet vendt
om. Nu er det saaledes, at $\frac{3}{4}$ af den Gas,
der produceres, anvendes i Form af Kogeg-
gas, Resten som Lysgas og — i forsvin-
dende Grad — som Motorgas. Altsaa hvis
Gasværkerne dreves af private og ikke af
Kommunerne, vilde man se det omvendte
Forhold, at man af fiskale, købmands-
mæssige Grunde vilde nedsætte Prisen paa
Belysningsgas for derved at friste Folk
til at bruge Gas paa denne Maade. Jeg
gør kun opmærksom paa dette, fordi den
Betragtning, det ærede Medlem for Kø-
benhavns 4de Valgkreds gjorde gældende,
holder ikke Stik. Det er rent fiskalt set
meget vel forsvarligt at forlange en Pris,
i dette Tilfælde en Afgift, der er bestemt
af Hensyn til den Nytteværdi, som en
bestemt Vare har for den Mand, der bruger
den.

Sigvald Olsen: Jeg skal efterkomme
Formandens Opfordring om ikke at komme
ind paa almindelige Betragtninger ved
denne Behandling, men jeg maa dog maaske
benytte Lejligheden til over for den ærede
Ordfører at sige, at det ikke er rigtigt, at
min Partifælle, det ærede 4de Medlem for
1ste Landstingskreds (C. C. Andersen),
skulde have taget Ordet for en Forhøjelse af
Brændevinsskatten.

Rode: Jeg beklager, hvis jeg ved mine
Bemærkninger til det ærede Medlem for
Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) om
en forhistorisk Periode i hans politiske Liv
skulde være kommen til at berøre et ømt
Punkt, men jeg maa dog sige, at jeg ikke
grunder mine Udtalelser paa privat Sladder,
for at bruge et Udtryk, som det ærede Med-

lem elskværdigt anvendte, men jeg hen-
holder mig til offentlig fremsatte Med-
delelser om det ærede Medlems offentlige
Fremtræden. Det, jeg havde til Hensigt at
sige, var ogsaa kun dette, at naar det ærede
Medlem selv er gaaet den Omvendelsens Vej
fra et Standpunkt til et andet, maa han
vide, at der er visse Perioder, som kræve
Skaansomhed, og netop derfor mente jeg,
han burde have udtalt sig mere hensyns-
fuldt i sin Betænkning. Nu sagde det ærede
Medlem vistnok, at der slet ingen Malice
var i hans Ord, men det ærede Medlem fra
Svendborg (Wenzel Neergaard) fremsatte
nogle Bemærkninger om Tonen i det ærede
Medlems Udtalelser i hans Betænkning, som
dog bekræftede, at man fra den Side har fundet
Tonen lidt aparte. Jeg synes stadig, at
naar man skal samarbejde, er det hensyns-
løst at udtale sig paa den Maade, som det
ærede Medlem har gjort, selv om man
bagefter faar naadig Tilgivelse af det ærede
Medlem, som er Ordfører for Partiet. Det
ærede Medlem for Københavns 4de Valg-
kreds vilde belære mig om, hvorledes man
skulde behandle Modstandere. Jeg tror,
det ærede Medlem foreløbig skal holde sig
til, hvorledes man skal behandle Venner,
og der fik han jo et overmaade grundigt
Kursus af det ærede Medlem fra Svendborg.
Overfor det ærede Medlem fra Svendborg
var det ærede Medlem for Københavns 4de
Valgkreds i Gaar ret hvas, men jeg synes,
at det ærede Medlem fra Svendborg har
Ret. Naar man i Realiteten fører nøjagtig
den samme Politik — og det ærede Medlem
for Københavns 4de Valgkreds fører i Realit-
teten nøjagtig den samme Skattepolitik
som det ærede Medlem fra Svendborg —, er
der ingen som helst Anledning til at bruge
disse hvasse Udtryk overfor sin Samarbej-
der, som det ærede Medlem for Københavns
4de Valgkreds brugte.

Det ærede Medlem for Københavns 4de
Valgkreds viser desuden, at han meget vel
kan anslaa en anden Tone. I Slutningen af
sin Tale i Dag fremførte han en af disse
diplomatiske Sætninger, som høre hjemme
i Forligspolitikken, for hvilken det ærede
Medlem fra Hillerød (Dinesen) er Mesteren
og det ærede Medlem fra Svendborg en
begavet Lærling, en af disse Sætninger,
hvori man takker den ærede Ordfører for
den velvillige og den hensynsfulde Maade,
hvorpaa han har behandlet hele dette
Spørgsmaal, „behandlet min Deltagelse i
dette Arbejde, som gaar ud paa at skabe
Mulighed for et Kompromis”. Ja, det er
den rigtige Tone, det ærede Medlem kan
godt finde den, og derfor tror jeg, jeg har